

Radicale vernieuwing zorg

Ondersteund door

Inspiratie voor de kerstdagen

Geplaatst op 8 december 2020

Iedereen gun je een mooi, zinvol en gezond leven.

Toch is de realiteit dat dit niet voor iedereen is weggelegd. Je hebt het niet voor het zeggen waar je geboren wordt. Ik weet niet hoe het jou vergaat, maar ik sta er lang niet altijd bij stil dat mijn wieg in Nederland stond. Af en toe word ik met de neus op de feiten gedrukt: op het moment dat ik de

berichten van Artsen zonder Grenzen, War Child, Vluchtelingenwerk of Amnesty International lees. Dan besef je weer hoe relatief alles is.

Zo las ik een schokkend, maar evenzeer prachtig verhaal van een verpleegkundige in Vodiane, Oekraïne. Ze deed haar werk in een mobiele kliniek – een verlaten huis – zonder elektriciteit (zie [2de foto van boven](#)) en kon tóch van betekenis zijn.

Ook gezondheid is lang niet altijd een gegeven. Ik kreeg zopas een Engelse documentaire 'Dancing at the Vatican' via LinkedIn op mijn scherm:

Deze inspirerende documentaire vertelt het verhaal "van een schijnbaar onmogelijke reis, gemaakt door families die verbonden zijn door dezelfde verwoestende, genetisch erfelijke ziekte: de ziekte van Huntington", zo lees ik in de toelichting. "Ze verlaten voor het eerst de armste uithoeken van Latijns-Amerika en bereiken Rome."

Ze komen voor een pauselijke audiëntie, maar maken onderweg ook andere, onvoorstelbare verrassingen mee. De bijeenkomst in Rome werd het grootste wereldwijde evenement ooit voor mensen die door hun ziekte lang gestigmatiseerd werden.

Ziekten, zoals de ziekte van Huntington, hebben een behoorlijke impact. Ze hebben ook effecten op alle

naasten van degene met deze ziekte. Verzorgenden, helpenden, verpleegkundigen en andere zorg- en welzijnsprofessionals maken dan niet zelden het verschil. En dat is prachtig.

In [*Jacobine op 2*](#) laat Jacobine Geel drie mensen aan het woord over hoe wij mensen met dementie benaderen: Teun Toebes (verpleegkundige), Christa Reinhoudt (een jonge vrouw met de diagnose dementie) en Anne-Mei The (hoogleraar). De verhalen van deze drie mensen maken duidelijk waar ons vak om draait. Hun betoog is herkenbaar en invoelbaar.

Kijk naar heel de mens, geef aandacht, zorg dat mensen deel blijven uitmaken van de maatschappij. En zie dan wat voor effect dit heeft. Dat is waar het in deze drie verhalen in *Jacobine op 2* over gaat. Of, zoals [Lia de Jongh](#) (voorzitter van de raad van bestuur van zorgorganisatie Topaz) dat zo vaak zegt: "Heel het leven telt!"

Dan nog een felicitatie. [Evelyn Finnema](#), lid van de klankbordgroep RVWO-Onderzoek, is op 1 oktober benoemd tot [hoogleraar Verplegingswetenschap en Onderwijs](#) van het UMCG en de Rijksuniversiteit Groningen. De gelukwens is niet alleen aan het adres van Evelyn; ook de gehele beroepsgroep van verzorgenden en verpleegkundigen wil ik feliciteren met weer een waarde-gedreven hoogleraar.

In deze tijd van corona en vervreemding wil ik iedereen graag een hart onder de riem steken. Deze vier verwijzingen zetten me aan tot reflectie. Tegelijkertijd maken ze me nederig. En tot slot geven ze mij inspiratie om door te gaan. Hopelijk inspireren ze de lezer ook!

Ik wens iedereen gezegende kerstdagen en een gezond en gelukkig nieuwjaar.

Meer artikelen over de thema's met trefwoorden:

Thema's: [Radicale Vernieuwing Waarde-vol Onderwijs®](#)